

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis discernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

Sect. I. An possit homo aliquid à Deo mereri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

CAPVT V.

De altero gratiæ effectu, seu de merito.

SECTIO I.

An possit homo aliquid à Deo mereri.

Observandum est nos hic non sumere nomen meriti late, prout etiam aliquando in malam partem accipitur, vt 2. Paralip. c. 19. *Iram Domini merebaris*; sed strictè & propriè, prout significat actionem liberam honestam & bonam, quæ mercede aliquâ & premio digna est, qua in significatione dicitur Eccli. 16. *Omnia misericordia faciet locum unicuique, secundum meritum operum suorum*. Hac obseruatione supposita, pro quæstionis proposito resolutione

Dicendum hominem posse verè & propriè aliquid à Deo mereri. Est de fide contra Calvinum & eius asselas, qui nomen meriti communiter reiiciunt tanquam diuinæ gratiæ ac misericordiæ iniuriosum, ac superbiam & præsumptionem redolens: verum quam falsò id dicant, & vt potius desidia suæ ac socordiæ, quam vt Dei gloriæ consulant, ex ijs, quæ mox dicemus, patebit. Notrà igitur assertionis veritas

Probatur 1. ex pluribus scripturæ locis, in quibus mentio fit mercedis Deo iustis reddendæ propter bona illorum opera, vt S. Matth. 5. *Cum persecuti vos fuerint, &c. propter me: gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis*: 1. Cor. 3. *Vnusquisque propriam mercedem accipiet secundum laborem suum*.

Probatur 2. ex Conc. Araus. can. 18. *Debetur merces bonis operibus, si fiant: sed gratia, quæ non debetur, præcedit, vt fiant*: & ex Conc. Trid. sess. 6. cap. 16. *Bene operantibus usque*

in finem, & in Deo sperantibus proponenda est vita aeterna, & tanquam gratia filijs Dei per Christum Iesum misericorditer promissa, & tanquam merces ex ipsius Dei promissione bonis ipsorum operibus, & meritis fideliter reddenda.

Probatum 3. ex SS. Patribus, qui vnanimi consensu bonis iustorum operibus merendi vim inesse docent; vt S. Cypr. lib. de vnitae Ecclesiae post medium, *Iustitia*, inquit, opus est, vt promereri quis possit Deum; preceptis eius ac merito obtemperandum est, vt accipiant merita nostra mercedem S. Aug. epist. 105. Nullane, inquit, sunt merita iustorum? sunt plane, quia iusti sunt; sed vt iusti fierent, merita non fuerunt.

Obijcies 1. S. Luc. c. 17. *Cum feceritis omnia, quae praecipia sunt vobis, dicite: Serui inutiles sumus.* Resp. nos esse seruos inutiles (vt explicat S. Ambr. lib. 8. in S. Luc.) si consideremus id, quod facimus, prout a nobis tantum est; sed non vt est a Christo, in nobis per gratiam suam operante: vel vt explicat Beda in hunc locum, nos esse seruos inutiles respectu Dei; cum nihil illi utilitatis accedat ex operibus nostris, quamuis per eius misericordiam, & gratiam opera illa bona nobis sint valde vtilia, & proficua.

Obijcies 2. ex Is. 64. *Falsi sumus vt immundus omnes nos, & quasi pannus menstruata vnioersa iustitia nostra.* Resp. Prophetam illic loqui, non in persona iustorum; sed iudaeorum, qui, cum peccatis in anima sordescerent, merito dicere poterant iustitias suas, id est legis externas obseruationes, immundas esse, & sordidas in conspectu

Dei; cum (vt Christus dixit) quae de corde exeunt, ea sint, quae coinquinant hominem. Ita hunc locum explicat S. Hier. commentarijs in illud Prophetae caput.

OS (o) SE

SE